COLECŢIA **EXAMENE**

CORINA POPA
(coordonator)

ADRIAN DUMITRU (NAFTAN) OANA DESPA

CULEGERE DE EXPLICAŢII
ALE RĂSPUNSURILOR LA SUBIECTELE DE LA EXAMENELE DE ADMITERE LA FACULTATEA DE DREPT, UNIVERSITATEA DIN BUCUREŞTI

Limba română

CORINA POPA
(coordonator)

ADRIAN DUMITRU (NAFTAN) OANA DESPA

CULEGERE DE EXPLICAȚII

ale răspunsurilor la subiectele de la examenele de admitere la Facultatea de Drept, Universitatea din București

Limba română

Universul Juridic **Pro Universitaria**

București
-2026-

1. Sintaxa frazei

1.1. Sesiunea din septembrie 2025

1. Fie fraza: ***Tare m-ar încânta să rezolvați totul corect, din moment ce, în ziua când veți deveni studenți la Drept, veți începe un drum cum l-ați visat încă din primii ani de şcoală, în care toate acestea păreau atât de departe.*** **Felul propozițiilor, în ordinea succesiunii predicatelor, este: a.** principală + subiectivă + atributivă + circ. de cauză + atributivă + atributivă; **b.** principală + compl. directă + circ. de timp + circ. de cauză + atributivă + atributivă; **c.** principală + subiectivă + circ. de timp + circ. concesivă + circ. de timp + circ. de timp; **d.** altă interpretare.

Răspuns: a

✍ **Rezolvare şi comentariu:**

Tare m-ar încânta [1]/[PP] **să** rezolvaţi totul corect, [2]/[SB] **din moment ce**, în ziua [4a]/ **când** veţi deveni studenţi la Drept,[3]/[AT] veţi începe un drum [4b]/[CircCauză] **cum** l-aţi visat încă din primii ani de şcoală,[5]/[AT] **în care** toate acestea păreau atât de departe.[6]/[AT]

I. Privitor la predicatele subliniate:

→ în sublinierea corectă a predicatelor vom avea întotdeauna în vedere dacă acel predicat este verbal ori nominal. Dacă e nominal, subliniem şi numele predicativ (vezi *veţi deveni* ***studenţi***[NP] şi *păreau (atât de)* ***departe***[NP] realizat prin adv. de loc = *păreau (atât de)* ***îndepărtate***[NP] realizat prin adj. participial).

→ dacă avem verbe însoţite de pronume reflexive, le vom sublinia, însă dacă acele pronume nu sunt reflexive

(vezi ***m****-ar încânta* din P1, unde ***m-*** este personal), atunci nu le subliniem. Acest lucru ne va ajuta nu doar să ne antrenăm să deosebim pron. pers. de cel refl., ci mai ales să observăm situația verbelor inerent reflexive, care pot fi un indiciu gramatical în a identifica o completivă prepozițională (de exemplu, *M-am gândit* ***să mergem acolo****.*), sau a verbelor reflexiv-impersonale urmate de o subiectivă.

→ nu uităm să subliniem întotdeauna şi auxiliarele verbelor (precum în ***veți*** *deveni* şi ***veți*** *începe*). Recapitulăm, astfel, inclusiv modurile şi timpurile verbale. Uneori, acestea vor fi indicii gramaticale esențiale fie în a identifica tipul de subordonată (circumstanțială), fie pentru a nu cădea într-o capcană în care am crede că avem o subordonată, dar de fapt nu avem (ca în cazul viitorului în trecut: ***Avem să mergem*** *acolo peste câteva zile.*[1]/).

II. Privitor la elementele de relaţie:

→ când lucrăm cu elemente de relație, trebuie să distingem cu mare atenție între locuțiuni şi sintagmele care nu sunt locuțiuni conjuncționale sau pronominale (cu valoare relativă/nehotărâtă). Vei observa că există locuțiuni conjuncționale coordonatoare şi subordonatoare, dintre care unele subordonatoare sunt ***specializate*** pentru anumite subordonate (de exemplu, ***măcar că*** cere o concesivă, iar ***din moment ce*** va cere cauzală). Totuşi, elementul regent (de care e dependentă propoziția subordonată) poate influența tipul subordonatei (vezi grila 3 de mai jos).

→ învață foarte bine elementele de relație, acestea fiind: conj. şi loc. conj. coord. şi subord., pron. şi adj. pron. relative (doar şase: *cine, care, ce, cât, ceea ce*, singurul pronume relativ compus, şi, prin omonimie în limbajul popular, *de*) şi nehotărâte, adv. relative (doar

patru: *unde, când, cum* şi *cât*) şi nehotărâte (*oricând, fieunde* etc.). Studierea tipologiei lor te ajută să distingi între propoziții principale şi subordonate şi chiar să identifici mai eficient tipul subordonatelor. De exemplu, ***măcar că***, în ipostaza de loc. conj. subord., cere o subordonată concesivă; loc. conj. ***din moment ce*** introduce cauzala; la rândul lor, adverbele relative ***unde, când, cum*** şi ***cât*** devin conjuncții cu utilizări specializate, diferite de situația în care sunt adverbe (conjuncția ***cum*** introduce doar subordonate cauzale, temporale şi concesive, pe când adverbul relativ ***cum*** nu le poate introduce pe acestea, însă introduce multe alte subordonate, inclusiv o atributivă precum cea de la P6).

→ distincția dintre conjuncții şi loc. conj., de pildă, rămâne relevantă nu doar pentru situația frazei, dar şi pentru grilele de vocabular în care va trebui să identifici unde există locuțiuni şi unde sunt simple îmbinări de cuvinte. Prin urmare, este extrem de important să ştii locuțiunile foarte bine. Insistă mai ales asupra loc. prep., conj., interj. şi adv.

III. Privitor la subordonate:

→ P2, care are drept regent P1, este o subiectivă datorită a două indicii importante în analiza morfosintactică (printre altele):

(a) în general[1], propozițiile care nu conțin subiect exprimat sau neexprimat tind să-şi realizeze acest subiect printr-o subiectivă;

---

[1] **NOTA BENE!** Oricând adăugăm sintagme precum ***în general***, ***de obicei/regulă, cel mai adesea*** etc., se subînțelege că nu vom vorbi despre reguli absolute care să se aplice automat în orice context. Memorarea noțiunilor este doar un prim pas în procesul de învățare. Pentru că nu lucrăm cu rețetare la gramatică, va trebui de fiecare dată să analizăm contextual şi să justificăm rațional. Acele sintagme indică afirmații care au o acoperire didactică şi care ajută în general elevii să se orienteze în analiza gramaticală.